

pensijní pojištění oněch zaměstnanců bylo upraveno buď náhradní smlouvou, náhradním ústavem, pojištěním Všeobecného pensijního ústavu, pojištěním u Vídeňského úřednického spolku (Güterbeamtenverein) a pod., nebo záleželo v odbytném nebo v darech z milosti. Pokračující praví pak motivy dále: »břemeno vyšších požitků podle osnovy ukládá se zaměstnavateli.« Z toho plyne, že zaměstnavatele (§§ 11 a 12 zákona čís. 130/21) má stihnouti jen to, oč požitky upravené zákonem č. 130/21 převyšují požitky zaopatřovací oprávněnou osobou vůbec odjinud pobírané nebo jí příslušející. V tom smyslu rozuměti jest ustanovení § 13 zákona čís. 130/21 a nelze tudíž odpočet omezovati jen na důchody od ústavů a zařízení uváděných v pensijních zákonech, jak míní žalobkyně. Pensijní fond na velkostatku žalovaného byl podle stanov zařízením pensijním a po zavedení nuceného pojištění měl zřejmě úkol zařízení doplňujícího pokud se týče náhradního, vzhledem k pojištění nucenému. Proto právem nižší soudy uznaly, že důchod z řečeného pensijního fondu lze od zaopatřovacích požitků podle zákona čís. 130/21 žalobkyni placených odpočítávati a výtka dovolatelčina nesprávného právního posouzení věci není ani v tomto směru opodstatněna.

Čís. 7136.

Lékař jest zodpověden (§ 1299 obč. zák.), použil-li k injekci místo tebecinu benzolu, dodaného mu v lahvičce pro tebecin.

Pokud neručí za záměnu firma, vyrábějící léčiva.

(Rozh. ze dne 9. června 1927, Rv I 1816/26.)

Žalovaný, lékař, vstříkl nezletilé žalobkyni do předloktí tekutinu z lahvičky, označené jako tebecin, o níž se napotom zjistilo, že to byl benzol. Žalobu o náhradu škody proti lékaři a firmě (společnosti B.), jež tekutinu vyrobila, procesní soud první stolice zamítl, o d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Podle názoru žalobkyně nezachoval žalovaný lékař před injekcí zvýšené míry opatrnosti podle § 1299 obč. zák., když po injekci mohl bližším zkoumáním lahvičky, z níž dal injekci, shledati, že tekutina je poněkud světlejší barvy, než obvykle bývá a že zapáchá po benzínu. Avšak žalobkyně přehlídí jednak, že první soud bezvadně na základě posudku znalce zjistil, že není zvykem, by lékař, jenž se chystá dáti nemocnému injekci, k látce čichal, poněvadž se spoléhá úplně na jakost látky, jež se vyrábí pod úředním dozorem a jest v originálním balení, takže znečištění mimochodem jest nemožné, jednak že první soud zjistil na základě výpovědi žalovaného, která v těchto bodech souhlasí s přednesem žalující strany a není v rozporu s výpovědí svědkyně Anny V-ové, že předchozích 18 injekcí proběhlo u dítěte beze vší reakce a jakékoliv nemilé příhody, že k injekci devatenácté použil lékař poprvé nové 20 gr lahvičky, která byla utěsněna zátkou korkovou, zalitou parafinem, přes níž byl papírový klobouček připevněn nití, otočenou kolem hrdélka a fixovanou na stěně lahvičky ochrannou známkou ve formě papírové vignety, že lah-

vička byla opatřena návodem tištěným na prospektovaném papíře, který byl na lahvičce upevněn gumovou páskou a že lékař lahvičku těsně před dáním injekce otevřel z neporušeného originálního balení a že lahvičku si téhož dne, kdy dítěti dával devatenáctou injekci, obstaral z lékárny. Z těchto zjištění vyplývá, že žalovaný neměl nejmenší příčiny, by pochyboval o správnosti a pravosti tekutiny a že proto také nebylo příčiny, by před injekcí se o tom přesvědčoval. Procesní soud dále bezvadně zjistil, že MUDr. R. teprve po odchodu žalobkyně do nemocnice, zvěděv o příhodě, zkoumal lahvičku, by zjistil příčinu nehody. Za tohoto stavu věci právem vyloučil prvý soud zavinění MUDra R-a. Neboť nedosahuje zodpovědnost lékaře toho stupně, by v v každém případě, používá-li léku připraveného pod úředním dozorem a lékárnou v originálním balení mu dodaného, lék zkoumal, poněvadž nemá k tomu ani potřebného zařízení ani zkušenosti. Nelze mu ukládati, by také rozvažoval, zda snad nemohl býti obsah preparátu i zlou vůlí dotčen. Žalobkyně neprokázala, že se druhá žalovaná firma dopustila nedopatření, nebo, že nepostupovala správně a odborně při výrobě a výpravě preparátu. Naopak první soud bezvadně zjistil, že při výrobě, balení a prodeji tebecinu si počíná firma dokonale na vědeckém podkladě a s takovou obezřetností, která zaručuje bezvadnost preparátu a znemožňuje znečištění. Uzavíratí lahvičky tak, by třetí osobou ani zlou vůlí nemohly býti otevřeny a obsah v nich padělán nebo znečištěn, jest naprosto nemožným. Chtěla-li žalobkyně nárok proti žalovaným prosaditi, náleželo jí, by prokázala jich bezprávné jednání a zavinění, jakož i příčinnou souvislost tohoto bezprávního jednání se škodou. Nemění tedy na věci ničeho, že zjištěno nebylo, jakým způsobem se benzol dostal do lahvičky, z níž si Dr. R. vzal tekutinu. Důkazu toho žalobkyně neprovedla.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolání, pokud napadalo rozhodnutí odvolacího soudu o žalobním nároku proti lékaři, tuto část rozsudku odvolacího soudu, jakož i příslušnou část rozsudku prvního soudu zrušil a vrátil věc prvnímu soudu, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl; dovolání, pokud směřovalo proti rozhodnutí odvolacího soudu o žalobním nároku proti žalované společnosti B., nevyhověl.

D ů v o d y:

Dovolání vytýká nesprávné posouzení věci po stránce právní (§ 503 čís. 4 c. ř. s.). Pokud směřuje proti rozhodnutí odvolacího soudu o žalobním nároku proti žalovanému MUDru R-ovi, nelze mu upříti oprávnění. Odvolací soud usuzuje, že zodpovědnost lékaře nedosahuje toho stupně, by v každém případě, používá-li léku, připraveného pod úředním dozorem a dodaného mu lékárnou v původním balení, zkoumal jej před použitím, poněvadž nemá k tomu ani potřebného zařízení, ani zkušenosti. Tato úvaha, která může býti správnou potud, pokud by se požadovalo na lékaři, by se přesvědčil vždy před použitím léku o jeho bezvadnosti, nedopadá v tomto případě, neboť láhev, z níž vzal žalovaný injekční látku, neobsahovala vůbec tebecinu, nýbrž lehký benzin (benzol), látku to, kterou může i laik bez zvláštního zařízení a zvláštních zku-

šeností poznati, tím spíše lékař, který musí mít též odbornou znalost léčiv. V tom, že žalovaný přes to nepoznal pravý obsah láhve a použil ho jako tebecinu k injekci, lze právem spatřovati zavinění, ježto žalovaný, který, převzav léčení žalobkyně, převzal provedení něčeho, co vyžaduje zvláštní odborné znalosti a neobvyklou píli (§ 1299 obč. zák.), musil obsahu látek, než jej vstříkl do těla žalobkyně, věnovati alespoň tolik pozornosti, kolik stačí k rozpoznání benzolu od jiného preparátu. Žalovaný nepodrobil obsah láhve vůbec žádné, byť i nejprostší zkoušce, neboť nevšiml si ani toho, že obsah láhve jest světlejší, než bývá čistý tebecin, což by bylo žalovanému, kdyby si byl býval vědom povinné kromobyčejné píle a pozornosti, musilo býti podnětem, by domnělou injekční látku podrobil zkoušce takové, že by byl poznal, že místo preparátu, jehož použití se rozhodl, používá látky škodlivé lidskému tělu, o čemž jako lékař musil věděti. Kdyby se podle toho byl řídil, byl by jistě ihned zjistil pravý obsah láhve, jak to beze všeho zjistil později, když, zvěděv o nehodě žalobkyně, zkoumal obsah láhve. Neučiniv tak před injekcí, zavinil tím nehodu žalobkyně, za jejíž následky proto ručí. Bylo proto důvodnému dovolání žalobkyně vyhověti, rozsudky nižších soudů, pokud jde o nárok žalobkyně proti žalovanému MUDru R-ovi, zrušiti a, ježto nižší soudy se svého stanoviska se neobíraly výši tohoto nároku, věc vrátiti soudu první stolice, aby ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Ohledně druhé žalované, společnosti »B.« nelze dovolání přiznati úspěch. Odvolací soud usuzuje, že jest naprosto nemožno uzavírati lahvičky tak, by třetí osobou ani zlou vůlí nemohly býti otevřeny a obsah v nich padělán nebo znečištěn. Dovolatelka naproti tomu vytýká, že vyrábitelka tebecinu neměla ani při nemocničním (pokladničném) balení dávat více lahviček do jedné krabice, třebaš tuto krabici lze otvírati pouze proříznutím jejího původního balení, nýbrž že má i v tomto případě každou jednotlivou lahvičku dáti ještě do zvláštní menší krabice, a že, když tak neučiní, umožňuje porušení výrobku, a k němu přispívá. Jest zjištěno, že jednotlivé lahvičky, jichž jest pět v krabici s původním obalem, vydávají se v lékárně v původním jich dalším obalu, t. j. uzavřeny korkovou zátkou, která jest zalita parafinem a přes kterou jest položena papírová tektura, dosahující až na krček lahvičky a svázaná na krčku kol dokola nití, jejíž oba konce jsou na stěně lahvičky připevněny nálepkami. I když tedy, jak Dr. N. udává, v jednom případě byla nit tak volně upevněna, že bylo lze lahvičku otevřít bez porušení jejího zvláštního obalu, nesmí býti přehlédnuto, že v souzeném případě jednotlivé lahvičky vydala lékárna lékaři, je předepsavšímu. Když pak není zjištěno, jak se do lahvičky, z níž Dr. N. dal dne 14. dubna 1924 injekci, dostal lehký benzin a že se tak stalo v podniku žalované, a když dále není zjištěno, že tato lahvička s dalšími čtyřmi lahvičkami přišla do lékárny v krabici, jejíž obal byl poškozen, nelze ještě dospěti k závěru, že nehoda žalobkyně byla způsobena neb umožněna právě tou okolností, že ona lahvička neměla pro sebe zvláštní menší krabici s dalším původním balením.